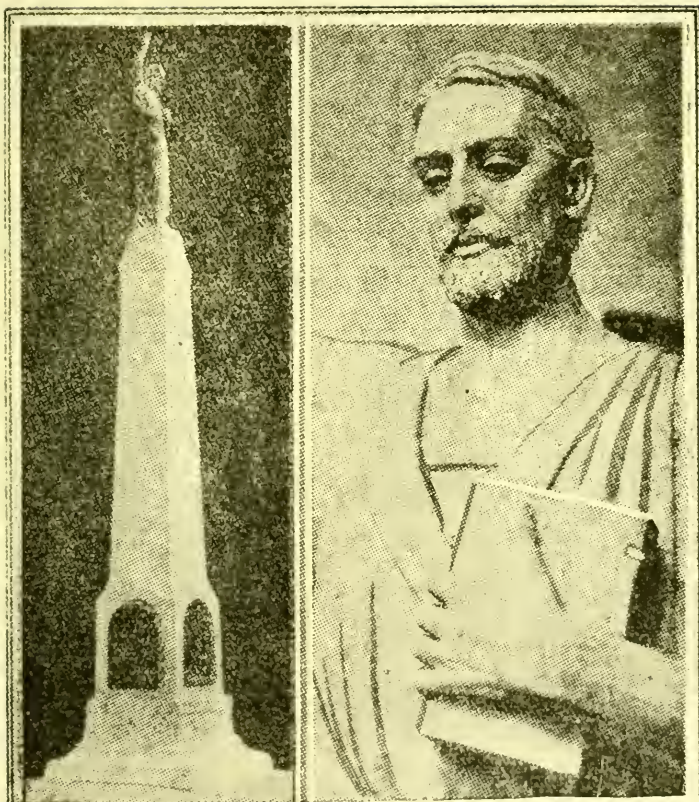

De Ster

Het Heuvel Cumorah Monument

De Engel Moroni houdt in zijn handen de gouden platen, waarop de voor­slagen van de voorouders der Amerikaansche Indianen staan gegrifd.

(Zie blz. 119)

15 April 1939

DE STER

van

De Heiligen der Laatste Dagen

44e Jaargang

No. 8

»De Ster« van de Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen in Nederland verschijnt tweemaal per maand.

Abonnementsprijs: f0.50 per drie maanden, f1.— per half jaar en f2.— per jaar.

Gironummer 240615

Laan van Poot 292 - Den Haag

Nadruk van de in dit nummer voorkomende cliché's verboden

FRANKLIN J. MURDOCK
Redacteur

J. ROBERT KEST
Assistent

JOHANNA A. RIET
Assistente

INHOUD

DE VOLHEID DER TIJDEN	door Oud. Melvin J. Ballard	119
DE KUNST DER KUNSTEN	door Nephi Jensen	122
VAN DE REDACTIE:		
VREDE VAN ZIEL	door Franklin J. Murdock	124
„NIET ALLEEN“		126
BIJ DE VOORPAGINA.		125
GEBEURTENISSEN IN DE ZENDING		131

CUNARD WHITE STAR

Expresdienst naar
AMERIKA

Grootste Passagiers-stoomschepen

Wekelijks meerdere afvaarten

Vraagt inlichtingen en passagertarieven bij de

ANGLO - CONTINENTALE TRANSPORT MIJ.

Meent 83 — Rotterdam

Telefoon 51189

WIJ LEVEREN ALLESOORTEN DRUKWERK

- VERLOVINGSKAARTJES
- HUWELIJSBRIEVEN
- GEBOORTEKAARTJES
- ROUWKAARTEN enz. enz.

Vraagt monsters en
PRIJSOPGAAF

N.V. Drukkerij »Laboremus«

Langebrug 107, Leiden

Telefoon 950 — Giro 79376

DE VOLHEID DER TIJDEN

door Oud. MELVIN J. BALLARD

van den Raad der Twaalven

IN HET begin der negentiende eeuw was godsdienst van veel meer belang in het leven der menschen dan heden het geval schijnt te zijn. De verslapping is in de kerk, de algemeene vergaderplaats van de gemeenschap. Vanwege de zoo weinig socialen uitweg scheen de seculaire godsdienst steeds meer te gaan wedijveren. Secte streed tegen secte. Des avonds werden geestelijke opwekkingsbijeenkomsten gehouden en de predikanten

Oud. Melvin J. Ballard

kwamen bij tientallen met nieuwe theorieën en nieuwe leerstellingen”.

Te midden dezer godsdienst-opwinding was Joseph Smith, een veertienjarige jongen. Geboren uit een Puriteinsche familie en met een liefde voor den Bijbel en zijn leerstellingen, wilde hij zich bij een der kerken aansluiten, welke

ook zijn aansluiting zochten. Doch zoo groot was de verwarring en strijd dezer kerken onderling, dat naarmate hij langer onderzocht, hij steeds meer in de war kwam. Te midden dezer moeilijkheid las hij op zekeren dag den zendbrief van Jakobus: „Indien iemand van u wijsheid ontbreekt, dat hij ze van God begeere, Die een iegelijk mildelijk geeft en niet verwijt en ze zal hem gegeven worden”.

Hier was een belofte, waarop een jongen kon vertrouwen en op een lentemorgen ging hij naar het bosch nabij zijn huis, om God zijn vraagstuk voor te leggen. Aangaande hetgeen gebeurde, zegt hij:

„Ik zag een lichtkolom, de glans der zon overtreffende, juist boven mijn hoofd, welke langzaam nederdaalde, totdat hij mij bereikte . . . Toen het licht op mij rustte, zag ik twee personen, wier luister en heerlijkheid alle beschrijving te boven gaat, boven mij in de lucht staan. Een hunner sprak tot mij, mijnen naam noemende en zeide, op den Ander wijzende: „Deze is Mijn Geliefde Zoon, hoort Hem.”

Hij ontving de instructie, zich bij geen enkele kerk aan te sluiten, doch hem werd gezegd dat, indien hij oprecht zou leven, hij een instrument in de handen des Heeren zou worden voor de herstelling van het ware Evangelie op aarde.

In het eerste visioen hadden de Vader en de Zoon zich als afzonderlijke personen aan hem openbaard, verheerlijkte wezens, naar Wier beeld de mensch was geschapen.

Joseph vertelde anderen zijn ondervinding en ofschoon hij een boerenjongen was, werd hij spoedig het slachtoffer van vervolgingen. Drie jaren gingen voorbij, gedurende welken tijd hij de bezigheden had van een jongen van zijn leeftijd en omgeving. Toen wilde hij meer aangaande zijn houding jegens den Heere weten; hij vertelt, dat op 21 September 1823 des nachts in zijn kamer hij zijn Vader in den hemel om meer licht en verstand smeekte. Zijn gebed werd beantwoord met een bezoek van een opgestaan wezen, die zich bekend maakte als Moroni.

Ondermeer vertelde hij Joseph aangaande een heilig verslag, hetwelk in een nabijzijnden heuvel verborgen lag. Dit verslag was gegraveerd op platen van goud en bevatte de geschiedenis van een volk, hetwelk vroeger op het Amerikaansche vasteland woonde. Moroni, de laatste geschiedschrijver van dit volk, had de platen voor zijn dood begraven.

Vier jaar later nam Joseph onder toezicht van Moroni de platen uit den heuvel en hiervan af vertaalde hij met goddelijke hulp het verslag, hetwelk het *Boek van Mormon* werd. Dit verslag, door de Heiligen der laatste dagen beschouwd als een metgezel van den Bijbel, handelt hoofdzakelijk over een groep, die ongeveer 600 j. v. C. Jeruzalem verliet. Nadat ze in Amerika was aangekomen, was ze voorspoedig en daaruit ontstonden twee groote naties. Doch met de welvaart kwam de strijd en tenslotte een algeheele verwoesting van een dezer naties.

Zeer uitvoerig staat in dit verslag het bezoek van den Heiland

aan dit volk. Na Zijn opstanding en voor Zijn hemelvaart kwam Hij onder hen, de „andere schapen”, waaromtrent Hij tijdens Zijn Palestijnsche bediening gesproken had. Het verslag van Zijn bezoek en leeringen is schoon en treffend. Aldus werd de wereld een ander geschrift gegeven, hetwelk den Bijbel aanvult.

Terwijl zij met de vertaling van het *Boek van Mormon* bezig waren, vroegen Joseph Smith en zijn metgezel, Oliver Cowdery, den Heere opheldering aangaande de verordening van den doop. Johannes de Dooper verscheen aan hen, legde zijn handen op hun hoofd en verordeneerde hen tot het priesterschap van Aäron. Later ontvingen zij onder de handen van Petrus, Jakobus en Johannes het Melchizedeksche priesterschap. Aldus ontving Joseph Smith zijn gezag van hen, die dat vroeger bezaten — de macht om in den naam van God te handelen, te doopen, handen op te leggen voor de gave des Heiligen Geestes, het prediken van het Evangelie, het genezen van de zieken, het bedienen der verordeningen van het Evangelie en de ambten in de Kerk, op aarde te binden, wat in den hemel gebonden zou zijn.

Met dit gezag, goddelijk geschonken, werd de Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der laatste dagen op 6 April 1830 georganiseerd. Haar organisatie was dezelfde als die van de vroegere Kerk, namelijk apostelen, profeten, herders, leeraars, evangelisten, enz. Zij beweert de herstelde Kerk van Jezus Christus te zijn, vandaar haar naam.

Doch met den groei kwam vervolging, de vrucht van de gods-

dienstige onverdraagzaamheid van dien tijd. Door onvriendelijke bureu werden de Heiligen van New York naar Kirtland, Ohio, verdreven; van Kirtland, waar de schoone tempel moest worden achtergelaten, welken zij met strijd en geloof hadden gebouwd, naar Missouri, waar huizen en boerderijen en bezittingen werden achtergelaten, en vandaar naar Nauvoo, Illinois; daar werd, wat in dien tijd de grootste stad in Illinois was, met een schoonen tempel als haar kronende heerlijkheid; van Nauvoo ging het in het harije van den winter over de bevroren Mississippi naar de wildernis van het Westen, waar zij een machtig en geëerd volk werden.

Door al deze beproevingen en vervolgingen en het opjagen werd de getrouwheid en toewijding van dit volk sterk op den proef gesteld. Zij hadden geen belijden van geloof meer. Ondanks ziekte en dood, het verlies van bezittingen en onrechtvaardige en onwettige verdrijvingen hielden zij toch een hechte overtuiging in hun hart.

De geschiedenis van Joseph Smith wordt door een van zijn levensbeschrijvers als volgt samengevat:

„Hier is een man, geboren op de naakte heuvelen van Vermont; hij werd grootgebracht tusschen de bosschen van Vermont; hij bezocht nimmer een college of hooge school; hij woonde in zes staten, waarvan er geen enkele hem tijdens zijn gansche leven zou bezitten; hij bracht maanden in de vuile gevangenis van dien tijd door; hij werd zelfs, hoewel in vrijheid, als een vluchteling voortgejaagd; eenmaal werd hij

beteerd en met veeren bestrooid en als dood achtergelaten; hij werd met zijn volgelingen door onverdraagzame naasten verdreven van New York naar Ohio, van Ohio naar Missouri, van Missouri naar Illinois; op den nog jeugdigen leeftijd van 38 jaar werd hij door een bende met zwartgemaakte gezichten doodgeschoten.

Toch werd deze man burgemeester van de grootste stad in Illinois, en de vooraanstaandste burger van den staat, de aanvoerder van het grootste leger getrainde soldaten in de natie, behalve het Federale leger, de grondvester van steden en van een universiteit, en dong naar den zetel als president der Vereenigde Staten.

Hij schreef een boek, hetwelk de litteraire critiek een honderd jaar heeft weerstaan en heden overal meer gelezen wordt dan eenig ander boek, behalve de Bijbel. Hij vestigde het bijna volmaaktste sociaal mechanisme in de wereld en ontwikkelde een godsdienst-philosophie, welke alles van het soort in de geschiedenis uitdaagt, wat betreft volmaaktheid en samenhang. En hij richtte een economisch systeem op, hetwelk alle vrees uit het hart des menschen zou verbannen — de vrees van gebrek door ziekte, ouderdom, werkloosheid en armoede.

In dertig landen zijn er mannen en vrouwen, die tot hem opzien als een grooter leider dan Mozes en een grooter profeet dan Jesaja; zijn discipelen tellen nu bijna een millioen; en alreeds verheft zich een granieten zuil boven de plaats, waar hij werd geboren en een

(Zie vervolg blz. 129)

De Kunst der Kunsten

Door Nefhi Jensen

DE LAATSTE honderd jaar zijn getuige geweest van de toevoeging van het kleine achtervoegsel „ologie” aan meer voorvoegsels dan eenig ander half dozijn lettergrepen in een taal. Het nageslacht van deze schitterende vereeniging is bijna ontelbaar. Men moet werkelijk een tamelijk vrij geleerde zijn om zelfs het eindelooze aantal van nieuwe „ologies” op te sommen, welke de laatste eeuw zijn toegevoegd aan de catalogus van de modernste universiteiten.

Jaar na jaar heeft de wetenschappelijke geest het ware wonder van onze moderne wereld, meer en meer versterkt; en het naspeuren van nieuwe feiten, nieuwe waarheden en doeltreffender techniek van onderzoek en experimenten, gaat zegevierend voort, met als gevolg een bijna verwarrende uitbreiding van het college-leerplan.

Wij leeren thans hoe met angstvallige zorg en nauwgezetheid van alles, vanaf de oneindig kleine atoom tot de grootste ster, welke zich met onbegrijpelijke snelheid door het luchtruim beweegt, de plaats te bepalen, den naam te zeggen, het onderscheid aan te toonen, dit alles te wegen en te meten.

Wij weten met volmaakte wetenschappelijke nauwgezetheid alle soort lichamelijke verschijnselen, van de kleinste trilling tot de hevigste emotie van het hoogst ontwikkeld menselijk wezen, te onderscheiden, te ont-

leden, de betrekkingen er van vast te stellen.

Wij worden er met boven-technische juistheid in onderwezen, biologisch, anthropologisch, physiologisch en psychologisch vast te stellen, hoe wij ons „als menschenlijke wezens” kwamen te gedragen.

En toch zijn wij heden met al onze ontelbare „ologies” en wonderlijk technisch expert-zijn — waarin elk vooruitstrevend mensch wordt verheerlijkt — even hulpeloos als honderd jaar geleden tegenover het grootste vraagstuk, waartegenover het menschdom heden staat — de taak van het zuiveren van het hart en het uitroeien van zijn wreedheid. Tegenover een werkelijk oplaaien van wetenschappelijke verlichting, moeten we erkennen, dat wij moreel hulpeloos staan. Dit is de grove ironie onzer eeuw.

Dit is geen loutere redekunst. Het is de bewering van een jammerlijke waarheid. Den laatsten tijd werden doodverspreidende bommen gelijk hagel uit de lucht geworpen, zulks op zich in veiligheid brengende vluchtelingen in Spanje; en duizenden hulpeloze mannen, vrouwen en kinderen werden in den naam van een „heilige zaak” uiteengerukt. Overeenstemmend met deze geschiedenis van bruto geweld, welke zelfs wilden beschaamd maakt, is de studie der hebzucht, welke bewijst, dat in één jaar 3 van 1 pct. onzer bevolking 72 pct. ontving van de opbrengst van vereenigingsdivi-

denden, terwijl millioenen mensche-lijke wezens ontbering leden. Bijna denzelfden dag kondigt een stuk dat in New York City veel sensatie verwekte aan, dat het stuk het „ruwste, beste en gemeenste en zekerlijk het leukste stuk in de stad” is.

Deze fragmenten huidige geschiedenis geven ons een meelijwekkenden en tragischen indruk, dat haat, hebzucht en onreinheid, de aartsvijanden van het menschelijk welzijn en geluk, toch hun vijandige rollen met wreedheid en verwoesting samenspielen.

Der wereld eenige volmaakte Mensch en der menschheid grootste Leeraar legde aan Zijn filosofie ten grondslag des menschen ontwikkeling en volmaking van de eene goddelijke kunst — de kunst van het vervormen en reinigen van het hart, de oorsprong van menschelijke verlangens en begeerten. De formule van deze kunst is zoo eenvoudig en gewoon, dat zij bijna de aandacht van een ijdele en sophistische wereld ontgaat. Deze formule bestaat uit zes eenvoudige woorden „Bekeert u en geloof het Evangelie”.

Deze eenvoudige zin was de toets voor alle leeringen en alle prediking van der wereld eenigen volmaakten Meester van de kunst van Progressief leven.

Twee eenvoudige woorden — geloof en bekeering — verbergen het ware geheim van allen moreelen vooruitgang en geestelijke ontwikkeling. Geloof in de eeuwige vervolmaking en reiniging van het leven, met als gevolg een intense spijt van de onvolmaaktheden van ons leven, is het hart en de ziel van een progressief

leven. Het is ware moreele energie van de wereld en de eenige macht, krachtig genoeg om de wereld van haar wreedheid en laagheid te bekeeren.

Dit reinigende geloof en de verbeterende bekeering kwamen tot de wereld door het Evangelie — de goede tijding. Dat Jezus Christus leed en stierf ten einde de wereld van zonde te redden en opstond uit het graf, om het eeuwige leven en den eindeloozen vooruitgang van den mensch tot stand te brengen, is de waarheid met de grootste hoop, welke ooit stervelingen werd gegeven. Het is, zooals Paulus zegt, „de kracht Gods tot zaligheid” — de macht, welke de ziel van roekeloosheid tot rechtvaardigheid leidt.

Het doeltreffend gebruik van deze eenvoudige beginselen is de kunst der kunsten — de kunst, welke der wereld eenig verheven meesterstuk voortbrengt — een gezuiverd leven, een veredelde ziel.

Paulus, de grootste christelijke filosoof, sprak met het bekendste moreel en geestelijk inzicht, toen hij zeide dat „de rechtvaardigen zullen leven door geloof.” En de Heere zelf heeft plechtig en herhaaldelijk in onze dagen tot Zijn dienstknechten verklaard, „niets anders dan geloof en bekeering tot deze generatie te verkondigen.” En toch, flater der flaters, trachten wij de wereld te redden met alles, behalve het geloof, hetwelk de ziel een nimmer doodende houvast van eeuwige moreele waarheid geeft; en de bekeering, welke alleen het hart kan reinigen en het menschelijk leven verheffen.

(Zie vervolg blz. 129)

15 APRIL 1939

VAN DE REDACTIE

VREDE VAN ZIEL

Een der grootste zegeningen, welke de mensch in het vleesch kan genieten, is zielevrede. De Heere heeft immer in Zijn onmetelijke wijsheid dit feit erkend en heeft immer voorzien in een middel, waardoor men dien zegen kan verkrijgen, indien men op den wijzen en tijdelijken raad van Zijn Schepper acht wil slaan.

Het derde hoofdstuk van Maleachi, te beginnen met het tiende vers, geeft duidelijk den raad van den Heere als volgt weer: „Brengt al de tienden in het schathuis, opdat er spijs zij in Mijn huis, en beproeft Mij nu daarin, zegt de Heere der heirscharen, of Ik U dan niet opendoen zal de vensteren des hemels en u zegen afgieten, zoodat er geene schuren genoeg wezen zullen”. Wij vinden eveneens in *Leer en Verbonden*, Afd. 64: 23: „Ziet, thans is het „heden” genoemd (tot de komst van den Zoon des menschen) en voorwaar, het is een dag van offerande en een dag voor de tienden van Mijn volk; want hij, die tienden geeft, zal niet verbrand worden (bij Zijne komst”).

De bovenstaande twee passages geven duidelijk aan, dat de Heere denkt aan de getrouwheid van Zijn kinderen in het betalen van hun tienden. Er bestaat geen twijfel over de zekerheid van de zegeningen, welke hem zullen volgen, die getrouw is het betalen van zijn tienden. In de meeste gevallen heeft een lid der

Kerk, die zijn tienden eerlijk betaalt, niet alleen zielevrede, doch gewoonlijk is hij een goed lid der Kerk in al zijn andere plichten.

De grootste proef van deze goddelijke wet komt van de levende getuigenissen van de leden zelf. Het was mijn voorrecht, den volgenden brief te ontvangen van een der leden van de Kerk in Nederland. Toen ik hem las, kwam er een verlangen in mijn hart om al mijn broeders en zusters hem te laten lezen. Hij vergrootte mijn geloof en versterkte mijn getuigenis en gaf mij zelfs een grootere waardeering en tijdelijken raad tot ons.

„Geachte President Murdock,

Even wilde ik U vertellen, hoe gelukkig ik mij weer gevoel sinds wij onze Tienden weer geven aan de Kerk. O, toen ik geen tienden betaalde, wat klaagde mijn geweten mij aan, nacht en dag. Wij leden heusch gebrek, zooals wij nog nooit gekend hadden en nu de laatste weken, nu ik weer Tienden en Vasten betaal, zijn wij rijk in zegeningen en geluk.

Vanmorgen sprak ik met een familie. „Ook koffie?” vroegen zij mij. „Nee dank U,” zeide ik, „wij gebruiken geen thee, koffie, tabak of alcohol. Moutkoffie wel.”

Ze konden zich niet voorstellen, hoe ik zoo onbezorgd en gelukkig kon zijn, met een klein loon en een groote familie. Ik vertelde hen, dat wij hier geplaatst waren

om geluk te hebben en eeuwig vooruitgang te maken. Dat krijg ik alleen door Tienden te betalen en een gezond lichaam te bezitten.

Wij zijn volmaakt gelukkig allemaal. Wij lijden geen gebrek en wij doen nog vet op. Vijf pond heb ik al in voorraad, dus U ziet, zoolang ik nu Tienden betaal, kan ik sparen en God heeft alles zoo voor ons geregeld, dat wij voor goedkoop vet, boter en groenten in aanmerking komen.

Voor 14 dagen dacht ik : Millie en Karel moeten jassen hebben en Zaterdagavond kwam er een groote mand met goed en daar zat voor alle kinderen wat in. Nu U ziet, ik kan getuigen, dat nu wij Tienden betalen de vensters des Hemels voor ons geopend worden. Wij hebben een voorraad aardappelen tot einde Mei. Gevast hebben wij altijd vanaf dat wij onderzoekers waren. Maar nu, nadat wij in maanden geen Tienden en Vasten betaald hadden, nu waardeer ik het veel meer dan ooit tevoren.

Geachte President, ik had er behoefte aan U het te schrijven,

dat ik zoo dankbaar ben tot de Kerk van Jezus Christus te behooren. Ik wilde dat alle leden en niet-leden in de wereld, die volmaakte rust kenden en dat geluk smaakten, hetwelk wij nu genieten.

Wilt U Zr. Murdock onze hartelijke groeten doen en vertel haar, dat onze kinderen Jannie 14, Milford 6, Henk 5, Karel 3 jaar, volmaakt vasten zonder drinken en ze vragen ook nergens om.

Ontvangt onze hartelijke groeten en wij danken U, dat U zendingen hierheen gestuurd hebt. Dat heeft ons voor een volledigen ondergang behoed.

Nogmaals gegroet en wij wenschen U Godes zegen toe en doen het in Christus' naam, Amen."

Mogen wij allen hetzelfde eenvoudige geloof en vertrouwen in onzen Maker hebben als deze familie heeft. Mogen wij eerlijk met God zijn in het betalen van onze tienden en offers en er zal in ons hart een voortdurende „zielevrede" komen.

— Franklin J. Murdock.

* * *

BIJ DE VOORPAGINA

Het monument op den heuvel Cumorah, op 21 Juli 1935 toegewijd, is opgericht nabij de plaats, waar de *Boek van Mormon*-platen een honderd jaar geleden aan Joseph Smith werden overgegeven.

Het monument is het werk van een artist te Salt Lake City, Torlief Knaphus.

Verheven boven een groote uitgestrektheid kan men het reeds op zeer grooten afstand zien.

Aan de andere zijde van het blad zien wij het gelaat van den engel Moroni. Hij houdt de gouden platen in zijn handen, waarop de verslagen van de voorvaderen der Amerikaansche Indianen.

Joseph Smith vertaalde door hemelsche inspiratie deze oude geschriften en gaf de wereld het *Boek van Mormon*.

„NIET ALLEEN”

ANDY VERLIET de kleine kamer met haar stoffige vloer en ging naar buiten om de ondergang van de zon gade te slaan. Het was het moeilijkste gedeelte van den dag voor hem. Als het dan donker werd en zich dan echt alleen gevoelde in die groote, eenzame boerderij. Vanzelfsprekend zou hij het aan niemand toegegeven hebben. Integendeel. Maar toch is het voor een jongen van 11 jaar in het geheel geen prettige taak om op een kudde van een boerderij te passen en wij kunnen ons best voorstellen, dat hij verlangend uitkeek naar de tijd, dat zijn broeder weer beter zou zijn, zoodat vader weer terug kon komen en hij niet meer alleen zou zijn.

Hij voelde zich erg trotsch toen zijn vader naar hem keek en gezegd had, dat hij op de boerderij mocht passen. Die boerderij was een vrij belangrijke plaats, want zij hadden acht groote ploegen en dan hadden zij een koe voor de melk en kuikens om op te passen en dan hadden zij noch iemand, die voor het vee zorgde en het liet grazen in de weiden, die om de boerderij lagen.

Eergisteren, juist toen zij klaar waren met het middagmaal en naar buiten kwamen, kwam er een boodschapper aangeloppeeren.

„Mijnheer Andrews, Uw jongste zoon ligt erg ziek aan diphteritis. Uw vrouw vraagt of U direct naar de stad wilt komen. Wanneer er geen verandering in komt, dan vrees ik het ergste.”

„O, en ik heb niemand om op

mijn kudde te passen en ik kan ze toch maar niet zoo zonder toezicht achter laten. Ik zal echter even naar de Gonzalas rijden en vragen of een van hen bereid is om hier op te komen passen.”

Andy keek verrast op, toen hij dit hoorde, want hij had zijn vader dikwijls over hen hooren praten en dit waren niet altijd gunstige woorden, die hij dan over hen uitte. Nello moest wel erg ziek zijn.

„Misschien zou ik hier kunnen blijven en op kunnen passen”, zei Andy. Hij schrok van zijn eigen stem. Want was hij daartoe wel in staat om dat te doen?

„Ik ben bang, dat het wel een beetje te veel voor je is, mijn jongen, zei zijn vader. Het is hier erg eenzaam en je weet, dat hier veel te doen is. Ik geloof, dat het beter is, dat ik een man ga halen. Je kunt dan met hem op de boerderij passen.”

„Maar, vader, ik wil niet met die Mexicanen blijven. Zij rooken in de kamer en ik kan ze niet verstaan en dan praten ze over mij en lachen me uit. O, ik kan best alleen blijven. Heusch, het gaat best. Ik kan de paarden best voer geven en de koe melken en met de hulp van oude Tip kan ik de oude koeien, die de korenvelden in willen gaan, er weer uitdrijven.”

„Goed, mijn jongen. Haal de paarden maar op en breng ze in de stal, dan kan ik Flash zadelen. Ik zal de stijgbeugels alvast naar buiten brengen en dan...” Zijn vader keek naar hem, toen hij dit

zeide en toen hij die blik zag deed het zijn hart goed. „Haast je, jongen, ik moet noodig ver trekken.”

Andy zei heel weinig, toen zijn vader wegreed. Hij durfde het niet ook. Hij kuste hem alleen maar en bleef toen staan kijken, totdat hij zijn vader niet meer zag.

Dat was nu al twee dagen geleden en tot nu toe was alles goed gegaan. Maar nu kwam de avond weer aan en moest hij de paarden naar de groote bronnen brengen om ze te laten drinken.

Hij vond dat een fijn werk en de paarden schenen het ook graag te doen; vooral wanneer zij hard gewerkt hadden, zooals vandaag. Zij galoppeerden naast elkaar en deden alsof zij elkander wilden bijten en duwen en de oude Tip wilde hen voorbij gaan en hinkte op vroolijke toon.

Het was maar een mijl rijden, maar Andy wilde soms, dat hij tweemaal op een dag met de paarden daarheen mocht gaan.

Ja, die groote bronnen waren echt leuk. Sommigen noemden die bronnen „Heete bronnen”, maar dat was toch niet juist. Zij waren warm en je kon daarom er fijn in zwemmen en als er nog meer jongens waren, dan kon je daar de grootste schik hebben. Maar vader wilde niet hebben, dat Andy daar alleen ging zwemmen, want dat was weer te gevaarlijk.

Vader had gezegd, dat die bronnen eigenlijk niet anders waren, dan kuilen van een meer. Dat dat meer diep in den grond zat en bedekt was met een laag zandsteen. Eens hadden zij een lang stuk touw met een zware steen eraan in die bron laten

zinken en nog hadden zij geen grond gevoeld. Wel een bewijs dus, dat ze heel diep waren. En wanneer men met een stok in de hoeken van die bronnen stak, dan brokkelde de wal gewoon af, zoo zacht was het.

Andy rende met de paarden mee. Vooral lette hij met groote zorg op twee muilezels: Bill en Tom, want dat waren de lievelingspaarden van vader. Vader

„Vader ik dank U, dat Gij mijn gebed hebt willen verhooren”

zei altijd, dat zij meer werk konden doen dan twee gewone paarden. De lange ooren van Bill leken wel los op zijn kop te zitten, want wanneer hij liep, dan schudden die ooren heen en weer, alsof zij eraf zouden vallen.

Hoe dichter zij bij de bron kwamen, hoe harder zij begonnen te loopen. Wat wel te begrijpen was, omdat het vandaag erg warm was geweest, zoodat zij dorstig waren geworden. De oude Tom en Bill waren het eerst bij de bron en speelden klaarblijkelijk met elkander door. Bill beet Tom en Tom moest zich daarvoor omgedraaid hebben,

want hij gleeed uit. Andy hoorde plotseling een plons en op het volgende oogenblik lag Tom in die groote bron en zwom rond om een plek te vinden, waar hij uit kon klimmen. Maar iedere keer, wanneer hij zijn voorpoot op de rand zette, dan gleeed hij met zijn achterpooten van de gladde steenen onder in het water af.

Andy stond besluiteloos naar hem te kijken en hij zag wel, dat Tom dat niet lang vol kon houden. Hij zou spoedig vermoed worden en dan verdrinken en dan zou het span, waar vader zoo veel van hield verbroken zijn. Andy had niet eens een touw om hem te helpen en dan werd het steeds meer donker. De dichtstbijzijnde hulp was van de Mexicaansche huizen, maar die lagen drie mijlen verwijderd en Andy wist wel, dat al zouden zij willen helpen, het dan te laat zou zijn.

Als hij nu eens een van de paarden zadelde, zoo gauw als hij kon en dan naar huis zou rennen om een touw te halen, dan zou hij de arme Tom misschien nog kunnen helpen?

Het volgende oogenblik zat hij in het zadel en rende naar huis. Hij had een honderd meter gereden, toen hij zijn paard stopte en terug keek. Hij kon zien, dat Oude Tom nog steeds rond zwom. Hij sprong van zijn paard en terwijl hij de riemen in zijn band hield viel hij op zijn knieën.

„Lieve Vader in den hemel, laat U a.u.b. Oude Tom niet verdrinken. Vertel u mij hoe ik hem kan helpen. Lieve Heere, laat hem niet verdrinken, want ik wil graag goed op de dingen

passen tot vader weer terug is.” Hij sprong weer op en na vijftien minuten was hij alweer op weg naar de bron en had nu een flink touw, waarmee hij Oude Tom zou kunnen helpen. Het was nog donkerder geworden. Hij zou het touw om de nek van Oude Tom gooien, het touw vastmaken en dan hulp gaan halen.

Maar wat zag hij daar. Van verbazing viel hij bijna van zijn paard. Daar stond Tom op den weg. Hij was nog erg nat, maar hij stond te grazen of er niets gebeurd was. Andy sprong van zijn paard en weer knielde hij neer. Hij was zoo gelukkig en dankbaar, dat hij zijn hart in zijn keel voelde kloppen en hij zijn oogen sloot om Zijn Vader in den Hemel te danken voor die wonderbare redding.

Toen hij bij het huis terug kwam zag hij licht branden. Vol blijdschap rende hij de kamer binnen om zijn vader te begroeten. Hij omhelsde hem even en wilde al weer terughollen om de paarden in de wei te brengen, toen zijn vader zei: „En hoe vond je het, Andy, zoo heelemaal alleen? Nello is gelukkig een heeleboel beter.”

„Dat ging heel goed, vader, omdat ik bemerk heb, dat ik niet alleen was, zooals ik dacht.” En toen vertelde hij de geschiedenis van Oude Tom.

Hoe dikwijls denken wij dat wij alleen zijn. Dat wij niemand hebben om ons te helpen. Maar dan doen wij net als Andy en bidden tot onzen Hemelschen Vader en Hij zal ons willen helpen, wanneer wij Hem oprecht vragen.

De volheid der Tijden

(Vervolg van blz. 121)

andere wordt opgericht boven de plaats, waar hij de inspiratie voor zijn boek ontving.

Joseph Smith heeft al de kenmerken van de profeten uit het verleden, zooals door Papini in zijn „Het leven van Christus” uiteengezet. Omtrent hen zegt hij: „Wij leenen slechts het oor aan hen, die vanuit de graven roepen, en bewaren onzen eerbied voor hen, die wij hebben vermoord. De eenige waarheden, welke in het voortsnellend geheugen van het menschelijk geslacht achterblijven zijn die, welke met bloed werden geschreven. Al de profeten, die ooit op aarde hebben

gesproken, werden door menschen beleedigd, en de menschen zullen ook hen beleedigen, die nog zullen komen. We kunnen hierdoor profeten herkennen, dat zij, met modder besmeurd en met schande bedekt, onder de menschen voortgaan, met helderen blik, sprekend wat in hun hart is. Geen modder kan de lippen sluiten van hen, die moeten spreken. Zelfs wanneer de obstinate profeet gedood is, kunnen zij hem het zwijgen niet opleggen. Zijn stem, versterkt door de echo's van zijn dood, zal in alle talen en door alle eeuwen heen worden gehoord.”

* * *

De Kunst der Kunsten

(Vervolg van blz. 123)

Onze godsdienst — de waarheid, dat Christus stierf om de wereld van het kwade af te wenden en door Zijn opstanding den dood voor allen te overwinnen, is de veredelende en reinigende kracht in de wereld van heden. Enkele weken geleden stond op een vastendag een jongeman op, even twintig jaar oud en juist van een zending teruggekeerd, om zijn getuigenis te geven. Terwijl hij daar in zijn kalme ernst stond, was hij de verpersoonlijking van onaangetaste eenvoudigheid, bescheiden waardigheid en zuivere

oprechtheid. Met een hart, gloeiend van een diepe liefde voor God en alle schoonheden, sprak hij met woorden van teedere liefde van de onvergelijkelijke vreugde, welke hij had genoten, toen hij de edelste taak in het leven vervulde, de taak van het veredelen der menschelijke zielen.

Zijn manieren, houding, geest en spreken waren het schoonste, waarvan ik in vele maanden getuige was geweest. Hij is een schoon moreel en geestelijk product van de kunst der kunsten.

Gaat u met de Pinksterdagen nog uit?

Natuurlijk, wij allen gaan dan naar de

ZENDINGS-CONFERENTIE
TE AMSTERDAM.

GEBEURTENISSEN IN DE ZENDING

Aangekomen

Op 30 Maart j.l. kwamen de volgende zendingen vanuit Amerika aan: zuster Vernona Mendenhall van Thatcher, Idaho; zuster B. Lucille Astle van Los Angeles, Californië; Oud. Dorrell C. Vickers van Nephi, Utah; Oud. Richard C. Garbett van Nephi, Utah.

Benoemingen en ontslagen

Op 4 April j.l. werd Ouderling Clyde B. Beckstrom eervol ontslagen van zijn zending en keerde terug naar zijn tehuis in Spanish Fork Utah. Ouderl.

Beckstrom heeft sinds 1937 in Holland ge-

arbeid, en het grootste gedeelte van zijn tijd als reizend zending. Zijn laatste standplaats was Utrecht.

Op 15 April 1939 ontving Oud. Harry Kranendonk ontslag van zijn taak als ass.-redacteur van *De Ster*, Oud. Kranendonk heeft tien maanden hieraan gearbeid en zijn taak getrouw vervuld.

Oud. John Robert Kest, die de laatste maand als gemeentepresident te den Helder werkzaam was zal zijn opvolger zijn.

Verplaatsingen

Op 3 April j.l. hadden de volgende veranderingen in het zendingsrooster plaats.

Oud. Ray C. Larson, laatstelijk

werkzaam te Gouda, werd aangesteld als gem. president te Almelo. Oud. K. D. Reeder is van Amsterdam naar Almelo vertrokken; Oud. Perry Nelson van Overmaas naar Amsterdam; Oud. J. L. Shupe van Haarlem naar Amsterdam; Oud. C. Barton, enkele weken te Rotterdam werkzaam, werd naar Delft verplaatst. Oud. C. Covington vertrok van den Haag naar Delft; Oud. L. Blake van Rotterdam naar Dordrecht; Oud. E. W. England van Leeuwarden naar Gouda; Oud. J. R. Kest van den Helder naar het Zendingkantoor. Oud. Lynn Brown van Schiedam naar Haarlem, waar hij gemeentepresident zal zijn; Oud. Glenn Bird van Leeuwarden naar Haarlem; Oud. Th. van Drimmelen van Almelo naar den Helder, waar hij de gemeente zal leiden. Zuster Pernela Berghout verliet het Hoofdkantoor en ging naar Haarlem; Oud. H. A. Dalebout vertrok van Dordrecht naar Rotterdam; Oud. J. H. Grimshaw van Haarlem naar Overmaas als gemeentepresident; Oud. R. Tame van den Haag naar Schiedam als gemeentepresident; Oud. A. G. Evans van Almelo naar Utrecht.

Den nieuwen zendingen werden de volgende standplaatsen aangewezen: Zuster Vernona Mendenhall zal te Haarlem arbeiden; Zuster B. L. Astle op het hoofdkantoor; Oud. R. Garbett te Schiedam en Oud. D. C. Vickers te den Haag.

Rotterdamsche Districtsconferentie

Op 15 en 16 April zal deze conferentie te Rotterdam worden gehouden.

Ze zal aanvangen met een ambtenaren(essen)vergadering op Zaterdagavond 7 uur. Na deze vergadering zal door de leden van het Rotterdamsche koor de opera „Martha” worden opgevoerd.

De bijeenkomsten Zondag zijn 10.30 v.m., 3 en 7 uur n.m.

Vanzelfsprekend worden alle leden en vrienden uitgenoodigd, deze conferentie bij te wonen.

Haagsche Districtsconferentie

Deze conferentie zal op 22 en 23 April worden gehouden. Ook hiervoor wordt een interessant en aantrekkelijk programma gereed gemaakt en alle leden en vrienden zijn van harte welkom.

Na de gebruikelijke instructievergadering om 7 uur n.m. op Zaterdag zal het genealogisch tooneelstuk „Het Ontwaken” worden opgevoerd door leden der Haagsche gemeente.

Dankbetuiging

Van Salt Lake City ontvingen wij het welkome nieuws, dat de rapporten van de Z.H.V. over het af-

gelopen jaar in goede toestand bevonden zijn geworden.

Woorden van dank worden gericht aan Zusters Dirkmaat en Berghout voor hun aandeel bij het completeren van deze rapporten en aan alle Secretaressen van de geheele Zending, die meegeholpen hebben om op een nauwgezette wijze de rapporten af te leveren, die noodig waren om tot een algeheel resultaat te komen.

Het Alg. Hoofdbestuur wenscht ieder verantwoordelijk lid voor dit fijne verslag te danken. Hartelijk gefeliciteerd.

* * *

Algemeene Zendingsconferentie.

Deze algemeene conferentie is het hoogtepunt van de activiteiten van het geheele jaar en daarnaar wordt door allen met verlangen uitgezien. Dit jaar is een

PRACHTIG PROGRAMMA samengesteld – zorgvuldig en nauwgezet. Vier dagen van genoeg, aangenaam samenzijn, en niet het minst – een overvloed van geestelijk materiaal, hetgeen door goede sprekers(sters) zal worden geboden.

Muziek, schouw- en tooneelspel, wedstrijden, een kinderoperette en

EEN FLINK AANTAL VERRASSINGEN

zullen deze conferentie voor een ieder en dus ook voor U de moeite waard doen zijn.

**ALLEN NAAR DE ALGEMEENE ZENDINGS-
CONFERENCE**
TE AMSTERDAM OP 26, 27, 28 en 29 MEI a.s.

NAAR NEW YORK

AFVAART VAN
HAMBURG - LE HAVRE - SOUTHAMPTON

De bekende Favorieten:

WASHINGTON

(A) 4 Mei—31 Mei

MANHATTAN

(A) 19 April—15 Mei

De Populaire „Presidenten”:

ROOSEVELT

(A) 10 Mei—7 Juni

HARDING

(A) 26 April—24 Mei

(A) Één dag later van Le Havre - 2 dagen later van Southampton

SLECHTS ÉÉN KLAS BEDIENING

Iederen Vrijdag van Londen direct naar New York.

Om den anderen Vrijdag van Liverpool via Belfast naar Boston en N.Y.

UNITED STATES LINES KANTOREN:

ROTTERDAM:
Atlantic-Huis,
Westplein

PARIJS:
10 R.Auber

LONDEN:
7 Haymarket,
38 Leaden hall str.

HAMBURG:
Ferdinandstr. 68